

vative Folkeparti for at indgå et finanslovsforlig med regeringen, at der bliver indført en behandlingsgaranti på sygehusområdet?

Jeg synes, det er meget vigtigt her i dag at få en udmelding fra fru Pia Christmas-Møller.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Til hr. Ole Sohn, som jeg beklager jeg ikke har haft mulighed for at svare før: Naturligvis skal virksomhederne også påtage sig deres del af det sociale ansvar, og det gør mange virksomheder også.

Men hvad sker der med de virksomheder, som påtager sig et socialt ansvar over for de medarbejdere, som bliver syge, skal opereres af den ene eller anden grund, hvor virksomheden f.eks. tegner en privat forsikring? Ja, der sker så det, at der bliver medarbejderen bon'et af skattevæsenet.

Jeg synes, at vi her i Folketinget skulle prøve at berede vejen lidt for virksomhedernes sociale ansvar i stedet for af ideologiske grunde at fastholde nogle for længst stivnede barrierer.

Men det er klart, at det, denne arbejdsmarkedsreform handler om, er at sikre, at de job, der jo rent faktisk er mulighed for at skabe nu, også kan blive besat med ledig arbejdskraft. Mange af dem, der er ledige i dag, har ikke de nødvendige kvalifikationer, og et af elementerne i arbejdsmarkedsreformen, som den foreligger, er at gøre dem kvalificerede.

Så til Dansk Folkeparti: Jamen det er stensikkert, at vi vil have en behandlingsgaranti, og vi vil bruge alle vores kræfter på at få den gennemført. Vi vil simpelt hen ikke finde os i, at mennesker med oven i købet livstruende sygdomme bliver henvist til at vente på ubestemt tid. Det kan vi ikke være bekendt i et velfærdssamfund, og der er altså råd til det. Hvis vi ser på, hvor mange skattekrone der ekstra er kommet ind her i år i forhold til i 1993, ja, så er det i størrelsesordenen 100 mia. kr. – hundrede milliarder kroner mere i statskassen end i 1993, vel at mærke hundrede gode milliarder netto kroner renset for inflation m.v.

Skulle der så ikke være råd til at bruge én milliard på ventelisterne? Skulle der så ikke være råd til de forslag, Det Konservative Folkeparti er kommet med? Jo, så sandelig er der det. Det er alene et spørgsmål om prioritering i den sal.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er klart, at den globale økonomiske krise også påvirker dansk økonomi, og det var også forudsigeligt, da erhvervsfolk og borgerlige politikere forleden brugte krisen som anledning til at kræve yderligere stramninger i den økonomiske politik.

Jeg vil sige, lad os nu lige vende skråen en gang, og jeg kan sige, at vi klart afviser nye sociale stramninger, men at vi til enhver tid vil medvirke til en økonomisk politik, som har en social balance, og som har en miljømæssig ansvarlighed.

Men det er vel også nok så vigtigt, at vi ser ud over vores egen næsetip og ser på, hvorfor det er gået så galt med den internationale økonomi. Der er her tale om en kasinoøkonomi, hvor spekulanter hver dag flytter rundt med svimlende beløb udelukkende til skade for den økonomiske stabilitet. Spekulanternes aktivitet er en konsekvens af en ustyret markedsøkonomi, hvor hurtige fortjenester står over alt andet. Det er den rå kapitalisme, når den er værst.

Men så bør vi vel også fra dansk side diskutere, hvordan vi internationalt kan gøre noget mod den her frygtelige valutaspekulation, og hvordan vi kan formulere krav, der stopper det vanvid, der i øjeblikket foregår i den globale økonomi. Der må jeg nævne to ting:

For det første bør man måske se på, om den fuldstændige liberalisering af kapitalbevægelserne er så positiv, som mange gør det til. Der er faktisk stadig flere, som erkender, at det kan blive nødvendigt med restriktioner i de internationale kapitalbevægelser, så lande, der trues med at blive væltet omkuld, i det mindste får et midlertidigt læhegn til at komme på fode igen; bl.a. den franske regering har forfægtet det standpunkt i debatterne i IMF. Hvor står Danmark her?

For det andet bør man nok overveje en offensiv politik om indførelse af en afgift på kapitalbevægelser. Det er det, der kaldes Tobinafgiften, hvor man lægger en lille afgift på alle kapitalbevægelser med det formål at stoppe de mest vanvittige og kortsigtede transaktioner. Ikke mindst de fattige lande risikerer at blive de store tabere i denne kasinoøkonomi. Kløften mellem fattig og rig vil vokse.

Jeg savner i statsministerens åbningstale overvejelser om, hvordan vi på det internationale plan bedre kan håndtere de her problemer. SF har fremsat et forslag om en høring om den globale krise og det eventuelle danske udspil.